

ע"פ 6277/14 - אברהם משלטי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6277/14

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין

כבוד השופט ח' מלצר

כבוד השופט י' עמית

המערער: אברהם משלטי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט א' ביתן) מיום 17.6.14 בת"פ 25007-07-12

תאריך הישיבה: י"ג בשבט התשע"ה (2.2.15)

בשם המערער: עו"ד זהר ארבל

בשם המשיבה: עו"ד ארז בן ארויה

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

א. כתום שמיעת הראיות בבית המשפט קמא החליט המערער להודות בכתב אישום, לפיו חיפוש בדירה ששכר באילת "הניב" סם מסוכן מסוג קוקאין בסך כולל של 51.36 גרם, וכן חומר מסוג LIDOCAINE במשקל 10.11 גרם, ועמם שקיות ניילון קטנות גזורות ומשקל אלקטרוני. העבירות בהן הודה היו החזקת סם שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים (לשם סמים). בית המשפט קמא,

עמוד 1

בגזרו את הדין, ציין כי הלידוקאין אינו מפורט בתוספת הראשונה לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), 1973. נוכח חומרתו של הקוקאין וכמותו, ונוכח מדיניות הענישה לגביו, והקביעה כי המדובר בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, נאמר כי עונשן של העבירות מאסר בפועל; עסקינן, כך נפסק, בעבירות מתוכננות שיש להניח שנעשו לשם רווח; נקבע מתחם ענישה של 3-5 שנות מאסר. בית המשפט נדרש למכלול השיקולים – לחומרת העבירות, להרתעה ליחיד ולרבים וכן לעברו הפלילי המכביד של המערער, וספציפית לתיק בו נשפט ב-2009 בעבירות סמים ונדון, בין השאר, ל-3 שנות מאסר בפועל ו-3 על תנאי; אך גם לנסיבות חייו, להודאה ולהבעת רצון להשתקם. בסופו של יום גזר את דינו ל-4 שנות מאסר וכן שנה נצברת של מאסר על תנאי (שנתיים בחופף), ובסך הכל חמש שנות מאסר, ו-12 חודשי מאסר על תנאי.

ב. בערעור ובפנינו נטען באשר לחומרת העונש, בהתחשב בנסיבות חייו הקשות של המערער. נאמר, כי המערער לא קיבל הזדמנות שיקום, וריצה מאסרים ארוכים ללא אור בקצה המנהרה; כיון שאין מדובר בסחר בסמים בפועל אלא בהחזקה שלא לצריכה עצמית, אף שהעונש המירבי עליהן דומה, סבור המערער כי יש להבחין לצורך הענישה בין השניים, ועל כן היה לטעמי מקום למתחם שבין 2-4 שנות מאסר ולענישה של 36 חודש בנידון דידן. מטעם המדינה נטען כי עסקינן בעונש מתון בנסיבות, ובמיוחד נוכח חפיפת שני שליש מן המאסר המותנה. נאמר, כי העבירות דכאן נעברו חודשים אחדים לאחר שחרורו של המערער ממאסרו הקודם. המערער עצמו הוסיף, כי נעשה לו עוול בהסגרתו בשעתו מארה"ב.

ג. אין בידינו להיעתר לערעור. בית המשפט קמא נדרש לתולדות חייו העצובות של המערער, גדילתו במשפחה בעייתית, ומנגד – עברו הפלילי. אנו עיינו בגליון הרישום הפלילי, ולפיו המערער, כיום כבן 45, כבר ריצה עד הנה בישראל כ-17 שנה במאסרים, לאחר שעמד שבע פעמים לפני בתי המשפט, לרבות הסגרה מארה"ב שם נדון ל-25 שנות מאסר וריצה קרוב ל-14 בישראל. חלק ניכר מעבירותיו היו עבירות סמים, ונכללה גם בריחה ממשמורת חוקית. אעיר, כי גליון הרישום הפלילי שהוגש לנו כלל, שלא כהלכה ומן הסתם בהיסח הדעת, מב"דים ותיקים סגורים, וראוי להקפיד שלא לעשות כן. נתנו אל לבנו, כי בתיק שקדם לנוכחי, בו הושת מאסר על תנאי שהופעל כאמור כאן, נטען בשם המערער – כעולה מגזר הדין מפי השופט גרשון בבית המשפט המחוזי בחיפה (ת"פ 6187/07 מ-3.6.09 – שיש לראות בהודאתו שם "משום הודאה בעלת חרטה והבעת עמדה כי הוא מכיר בפסול שבמעשיו"; נטען שם גם כי המערער מעוניין בשיקום.

ד. דברים יפים. והנה, אך יצוא יצא המערער ממאסרו באותו תיק, שב לסורו ולעיסוקו העברייני, משל בחר לו בעבריינות לדרך חיים – והסתבך בפרשה הנוכחית; נשתכחה ממנו חרטתו מן הפעם הקודמת. אין צורך בניחוש יתר כדי להניח כי הקוקאין שנתפס ולצדו שקיות הוכן למטרות מסחריות, להרעיל את הזולת, וזו גישת המחוקק בדברו בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, אשר העונש המירבי עליה הושווה לשל סחר. הדעת נותנת שהמערער זקוק לשיקום, ויש לקוות כי יעזר בגורמי שירות בתי הסוהר; אך המתחם שנקבע והעונש אינם חמורים יתר על המידה, במיוחד כאשר חפיפת המאסר על תנאי היתה חלקית (שנה מתוך שלוש).

ה. איננו נעתרים איפוא לערעור. צר לנו על המערער הממשיך להסתבך ברשת העבריינית שטוה לעצמו, אך צר לנו יותר על הציבור הנחשף לעבירותיו. וכדי לסיים בתקוה, אולי סוף סוף יתעשת המערער ובמאסרו זה יפנים לקח, ויגיע להחלטה שיש בה ממש בדבר דרך אחרת; "בא ליטהר מסייעים אותו" (בבלי שבת ק"ד, א').

ניתן היום, י"ג בשבט התשע"ה (2.2.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה
